

MAGYAR MUSA.

Költ Bétsben 17. Jan. 1787.

A' Magyar Kurirhoz.

Lovadra felülél, nyargalsz 's kiáltozol,
 Mondván, mindenfelől fok ujságot hozol;
 A ki engem egyszer meg-tsalt valamiben,
 Kételkedem méltán annak beszédiben.
 Ne várj hát ez uttal töllem fegettiséget,
 Tudd-meg, kettőztetni únom a' véttséget.
 De ha mint igéred szódat ugy megállod
 El hidd, újra bennem Barátod találod.

A' Magyar Músának.

Ezer hét száz nyóltzvan hét imé kezdődik,
 Magyar emlékezzél! egy száz (a) elvégződik.
 Nyóltzvan hét hozzá-meg Hazád' békeflégét
 Leopold' Házára bizván Örökségét (b).

E

Io-

(a) Számlálván az 1687^{dik} Esztendőben, Pofonban tartatott nevezetes Ország' Gyűlésétől fogva.

(b) A Szabad Király választás Magyar Országának mennyi szomorú viszontagságokat okozott legyen, azt minden, a' ki a' Haza' dolgaiban jártas, és közelebbről a' Májodik Lajos Király halálával történt meghajonlást, és abból származott puszttá-

Ióseff, első Ióseff! Oh kellemetes Név!

Eperjesi Özön (c) ellen Menedék Rév;

Ióseff! Magyaroknak igaz Szeretője,

Ki e' boldog Száznak lettél el-kezdője.

Ti-is Oh Szétséni (d) Csáki, 's Eszterházi,

Erdödi, Draskovich, Zitfi, 's Illyésházi.

S

lását Hazánknak elgondolja, megítélheti. Az *András Király Dékrétumának 31^{dik} Cikkelyének* bal magyarázattya, a *Nagyra-vágyódásnak*, vagy *boszút üzésnek* indulatival nem bírónak, melly nagy kifogások, és sok szep régi Magyar Házaknak melly nagy romlásokra, sőt egész eltöröltetésekre szolgált legyen, azt-is a szomorú példáák bizonyították; Midőn azért az irt *Eszterházi és Gyűlésben a' F. Ostriai Háznak a' Magyar Birodalomban behozott örökös fuccsfiója által, a' szabad Választásból következni szokott meg-hasonlásoknak* Uttya bé-vágattatott, és az irt *31^{dik} Cikkellynek* kitörölésével, az abból többnyire származott pártolkodásoknak-is Nyaka szakasztatott; Miltán mondathatik, hogy a' *Magyar Haza' békeességét* (ha az azon *Eszterházi és Gyűlésben az Hazából lett ki-nyomattatását a' Torókóknak el-halgattyuk is*) az *1687^{dik} esztendő hoztameg.*

(c) *Van tzelezás az Eperjesi Commissiora, melly a' sok végben vitt vérontásért, nem ok nélkül neveztetetik Özönnek. Ez a Commissio-is a' nevezett Gyűlésben az akkor koronáztatott Királynak, az Első Ióseffnek kérelmére töröltetett-el a' Magyar Hazának nagy öröme.*

(d) *Czelezás vagyon az akkori Esztergomi Érsekre, Magyar Ország' Primájjára, és a' gya-*

'S *Battyán* kedves Nevek ! edgyütt *Pálfiakkal*,
Fényesek fok Vitéz, 's jó Haza Fiakkal ;
Kik Hazánk' Kormányát akkor tartottátok,
'S Jayát edgyes szível ki-munkálkodtátok.
Méltó, Nevetekről a' Száznak végével
Magyar emlékezzék háláló szívével.
Magyar emlékezzél ! egy száz el-végződök
Nyóltzvan hétben, 's imé második kezdődök.
Félelem, Reménység, fogja el szívemet.
Az epefzt, e' vizzont élefszi Lelkemet.
Hideg, meleg, Ég, Föld gyakor változása,
Kedvetlen Szeleknek rettentő Zugása,
Félék meg-ne bontsa Hazám alkotványát,
Östől reám-maradt Szívemnek Bálványát,
Félek Torvényinknek ne hozza romlását,
'Sazzal Szabadságunk' végső le omláfat.
Egészsz Európa ragyogó Nagy Fénnyé !
Oh *Második Ióseff* ! Sziveink' reménye !
Oh *Második Ióseff* ! Neved jelentése,
Illy félelmem között szívem' pihenése ;
Ióseff ! jelentő szó, Nevekedést téfzen,
Olyast, melly Istentől eredetet véfzen.
Második ! Hét Százban nagy Név, ugy találom
Népek' Boldogsága, ha rendre visgálom,
Második ! Deákul szerentséftis téfzi ;
Méltán hát bús elmém bizodalját véfzi,
Iogy második százban sem léfzen romlása
Hazámnak, sőt inkább léfz gyarapodása,
Iső százi Nagyok kedves Maradványi !
Nemzetemnek most-is ékes Ragyogyányi !
Ele-

kor említett Gyűlésben költ *Articulusoknak* bé-re-
kesztő-végén előszámlált, és *Fitúág* Nemzetekben
még ma-is virágzó akkori *Zászlós Urakra*.

Eleitek' uttyát tsak Ti köveffétek,
 Az edgyező szívhez hivségtek' kössétek,
 Mennyetek *Iósefhez* edgyes értelemmel,
 Mint illik Hívekhez illő Kérelemmel.
 Irjátok-le Néki Magyarok' Hüségét,
 Királyi székihez vonszó sziveffégét :
 Törvényeink miként Földünk' mivóttához
 Szabattak, 's Lakofink' bélső vonásához :
Magyar Hazájához miként vonattassék,
 'S Annak szerelmétől mikre indittassék.
 Belső Minéműség, melly a' Nemzeteket
 Választya egymástól, 's birja elméjeket
 Mi légyen Magyarban! 'sezek mind ekképpen
 Törvényinkel miként edgyezzenek' éppen?
 A' Királyi székek melly nagy erőffége
 Lett légyen Magyarnek ez minéműsége;
 Törvény változása ezt miként ronthatná?
 Romlás gyengülését miként okozhatná?
 Törvényeink miként a' Király Hasznára
 Szolgáljanak, és ez hív Nemzet' javára?
 Mind ezt ha Ti Néki híven fel-adgyátok
 Edgyes szível szájjal rendre meg-mondgyátok,
 Mint hogy ő bölts, 's igaz, Népét-is szereti,
 Hasznos tanátstokat, Híszem! meg-nem veti.
 Nemes Magyar Nemzet egy szível Lélekkel
 Kérésteket Ti-is fel emelt Kezekkel,
 Istenhez nyujtsátok édes Hazátokért,
 'S aztát igazgató *Iósef* Királytokért;
 Keresztényi módra egymást szenedjétek,
 Nem tsak, hanem szívből ugyan szereffétek.
 Hogy a *Második Száz* színt' ugy bódog légyen
 Nemzetünknek, és azt ne érje a' szégyen.

Jósef! én még midőn Böltsöben fekünnél
Dajkáid' ölében Szemem elő tünnél (e)
Könyvező Szemekkel a' Nagy *Istent* kértem,
Tégyen téged *Nagygyá!* Im azt meg-isértem!
Az Égre emelem reszkető kezemet,
'S Buzgó indulattal kérem *Istenemet*.
Napjaidhoz adgyon fok bódog Napokat,
Országidhoz tólgyon több több Országokat,
Nemzetem előtted nyerjen Kedvesléget,
Meg-tartván mindenkor hozzád a' Hűséget;
Hogy hív Magyaridnak, tellyes Bóldogsága
Általad' leheffen kívánt vigassága.

A' F. Ts. és K. formáló Mesterségeknek Akadémiájában, a' két esztendőnként előforduló kegyel mesen rendelt nagy Jutalmaknak, és a' megbóldogult Ts. K. titkos Udvari *Referendarius Gundel Pál* Ur-tól a' tanuló Ifjak' serkentetésére hagyott elmúlt esztendeji ösztönöző Erdempénzeknek kiofztogatásának Innepét ezen hónapnak 5-dik napján ditsősségesen meg ülték. Az Akadémiának Présesse, Báró *Sperges* Ur, elsőben, annak emlékezetére, mely szerént ő Felsége az elmúlt Esztendőnek végével tulajdon maga indittatásából a' Mesterségek' Tudományának egy Felséges épületet szentelt, azt ditsősséges eredeti képekkel, rajzolatokkal, külömb külömb oskolákkal és Tanítókkal felékesítette, egy *Donner Ignätz* Ur által ujjonnan kézítettett *Emlékeztető penzt* a' jelenvaló Tanátsofok, tiszteletbéli Tagok és annak más Tiszttyei között kiofztogatott, a' melynek egygyik oldala a' Monárkhának képét viseli ezen körülirással: *Joseph II. Aug. Academiae Artium Instaurator:*
a'

(e) 1741^{ban} A Posonyi Ország-Gyűlésekor.

a' másik pedig a' Mesterségeknek Őrző-Istenét azon formában, mely szerént a' Képirásnak, Képfaragásnak, és építésnek Lelkeit (Geniuszait) a' Minerva' Templomába viszi, ezen fellyulirással: *Ingeniō & Industriā*, és ezen allattavolóval: *Academia Viennensis novis Institutis aucta MDCCLXXXVI.* Annakutána a' Préses Ur az Akadémiai Gyűléshez a' jelenvaló alkalmatossághoz szabott beszédet tartott, és az Akadémiának Titoknokja *Weinkopf Antal* Ur, egy rövid beszédet minden érdem-nyerőkhöz; azután a' nyertes Vetélkedőket a' Tudományoknak rendi szerént előszóllitgatta, hogy az ő jutalmokat doboknak és trombitáknak harfogásai között a' Préses Úrnak kezeiből elvegyék. A' históriai Képirásban, a' mellyben a' volt feltéve; hogy *Herkules* miképpen hozta vissza *Alcestet* az ő érette szomorú *Férjének Admetusnak* a' holtak' országából olajban rajzoltassék-le, a' jutalom *Wolf János* és *Pitschman József* Uraknak íteltetett. A' képfaragásban; hogy mint kéri *Jupiter Thétist*, hogy álljon boszszút az ő Fijáért *Achillesért*, agyagban formá tásfékki, *Késmánn Ferentz* nyéré el a' jutalmot. Az Átsoknak, egy 1000 embereket befogadó falusi Templomot kellett az a'hoz tartozó Papházzal és iskolával *Khinai* tentával lerajzolni; az első jutalom lett *Jevigny Jakab* Uré, a' második *Fischer Györgyé*, A' gazdasági képirásban, hogy t. i. *Gesznernek Pájsztori* verseiben; mint iparkodott *Amyntás* a' *Tölgyfa* tsemetét az omlás alól kiszabadítani, Olajban festettessék-le, nyertesvölt *Schallhás Károly*, a' második íteltetett *Tróger Antalnak*. Az értzmetzőknek *Pallásnak* felső képét atzélba kellett mettzteni. A' vetélkedő művek majd egyenlők voltak, e's *Haller Christján* e's *Böhm Antal* Urak, mind a' ketten arany pénzt nyertének.